

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 94 (16/01) - 010530

arbetarmakt.com

Innehåll

- Valet i England: Socialist Alliance utmanar Labour
- Rapport från helgens Nike-aktion
- Slut upp i Arbetarmakts kampanj inför EU-toppmötet i Göteborg
- Facklig appell från FRKI inför EU-toppmötet i Göteborg
- Delta med de Vita Overallerna på EU-toppmötet den 15 juni: Stoppa nyliberalismen! Öppna gränserna!
- Slutreplik i palestinadebatten

Valet i England: Socialist Alliance utmanar Labour

-Vi avser att bli ett mindre större parti i det här valet, förklarade Socialist Alliance ordförande Dave Nellist när han vid en presskonferens i London presenterade alliansens kandidatur i det stundande engelska parlamentsvalet den 7 juni. Ett val som Tony Blairs New Labour räknar med att vinna utan alltför stora problem.

Socialist Alliance som kan beskrivas som ett brett vänstersamarbete ställer upp med ett 100-tal kandidater i England och Wales. I ett tjugotal valkretsar kommer SA:s kandidater att utmana Blairs ministrar, bl a inrikesminister Jack Straw i Blackburn, utbildningsminister David Blunkett i Sheffield Brightside och försvarsminister Geoff Hoon i Ashfield. SA stöder också gruvarbetarledaren Arthur Scargills utmaning av Peter Mandelson i Hartlepool, fastän den förre inte kandiderar för SA.

Socialist Alliance kandidatur har mött gensvar även inom Labour, trots att Labourledningen hotat med att utesluta alla medlemmar av partiet som kandiderar för alliansen. En av dem som brutit med Labour och öppet uttalat sitt stöd för alliansen är Liz Davies som varit medlem i Labour i 21 år och ledamot av dess ledning mellan 1998 och 2000. Vid ett valmöte i Leeds förklarade hon nyligen att Labour "presiderat över ett växande gap mellan fattiga och rika. Det har förföljt asylsökande och behandlat pensionärer och föräldrar som andra klassens medborgare."

Men det är inte bara individer som är frustrerade över Blairs högerkurs. I slutet av maj beslöt brandmannafacket Fire Brigades Union årliga konferens att köra över sin ledning och förklarade sig beredd att ge stöd åt kandidater som ställde upp i opposition till Labour.

Socialist Alliance stöds av flera vänstergrupper bl a Socialist Workers Party, landets största vänsterorganisation, Socialist Party, Rättvisepartiets systerorganisation och Socialist Outlook, Socialistiska Partiets systerorganisation. Även Workers Power, Arbetarmakts systerorganisation stöder och arbetar i alliansen. En av alliansens kandidater i sydöstra London är Workers Power-medlemmen och läraren Kirsty Paton.

Fastän Workers Power inte sticker under stol med att det det anser att alliansens ståndpunkter är otillräckliga utifrån ett revolutionärt perspektiv, menar det att alliansen representerar ett klart brott

med Blairs politik och skulle kunna utgöra ett första steg mot ett större uppbrott från New Labour i radikal riktning.

Valet kommer att bli ett betydelsefullt test på alliansens attraktionskraft och kommer sannolikt att spela en avgörande roll för dess fortsatta utveckling.

Rapport från helgens Nike-aktion

Tre lördagar i rad har Revolution organiserat protester mot Nike (se tidigare nyhetsbrev). Vi möts nästa lördag igen vid Sergels Torg i Stockholm klockan 14 för att därefter gå till Nikebutiken och fortsätta aktionen där. Nedan följer en rapport från förra helgens aktion.

"Vi stod först en stund på Plattan, med banderollen och delade ut lite flygblad, och det lästes upp en del i megafonen. Det gick rätt bra. Flera förbipasserande stannade upp och lyssnade, läste flygbladen och frågade lite om det hela. Sen gick vi till Nikes butik, där vi stod och delade ut flygblad till människorna som passerade affären, och höll upp banderollen på sidan av trottoaren. Plötsligt kom en väktare ut och sa åt oss att "packa ihop och sticka", annars skulle han ringa polisen. Vi stod ju såklart kvar, och en stund senare kom en polisbil dit. En av polismännen, en kort och skallig liten man, kom först fram, och han försökte nog skrämma oss, för han gick fram till de som han uppfattade var ansvariga, och ställde sig så nära att han nästan måste ha sett dubbelt, och försökte se stor och hotfull ut, vilket inte tycktes göra något större intryck på någon av oss. Han sa att vi inte fick stå där vi stod, därför att vi hindrade förbipasserande att gå in i butiken. Ingen av oss stod särskilt nära butikens ingång och det var gott om plats att ta sig förbi, innan polisen kom för då började folk plötsligt vika av från trottoaren, där poliserna stod.

Nikes butikschef hade också kommit ut, och skulle verka viktig inför poliserna, så när vi frågade honom hur han kunde påstå att vi störde hans kunder svarade han: "Jo för de kommer in och frågar saker om det ni säger". Med andra ord: han tyckte att vi störde folk genom att informera dem om sanningen." Butikschefen hade blivit kaxigare sen han hade fått polisens stöd. Men när han startade upp en diskussion med en av oss bad poliserna honom att inte prata med oss för att "det är ingen idé att prata med såna där", som de sa. När poliserna hade fått flera argument för att vi inte hade hindrat folk på något sätt, bytte plötsligt poliserna anledning till varför vi inte fick stå där. Förmodligen saknade de argument för motsatsen.

Den nya anledningen var att vi delade ut flygblad mot Nikes affär, just den affären alltså, och det fick vi inte göra. Den stackars polisen hade ju förstås inte ens läst flygbladet och hade ju därför ingen aning om att det han sa inte var sant. När han hade fått ett flertal argument mot sig igen, passade han på att byta anledning för tredje gången! Den här gången var anledningen att vi inte hade sökt tillstånd för en demonstration, vilket vi ju inte behövde eftersom vi inte hade någon demonstration. Då argument lagts fram även där, gick polismannen in i Nike affären och gömde sig. Då passade den andre polismannen på och gick fram till oss och började prata. Men efter några minuters diskussion, där argument till vår fördel haglade över den lilla polisen, stod han plötsligt mållös, och sa som sitt enda svar: "Jag tänker inte ens diskutera."

Underligt kan man ju tycka, att om anledningen nu skulle ha varit att vi hade en demonstration utan tillåtelse, varför ville de då förflytta oss till andra sidan gatan? Hade det inte varit lika mycket demonstration där?

/Sofia - Revo Stockholm"

Slut upp i Arbetarmakts kampanj inför EU-toppmötet i Göteborg

Vi återger här en appell från Arbetarmakt inför EU-toppmötet i Göteborg.

Hjälp oss att sprida den!

Du kan t ex kopiera den och sprida den på din arbetsplats, i din skola eller i ditt bostadsområde.

SVERIGE ELLER EU? SVENSKA ELLER EUROPEISKA KAPITALISTER? VI VÄLJER INTE! FÖR ETT ARBETARSTYRT EUROPA!

EU:s regeringar kommer att samlas vid toppmötet i Göteborg den 15-16 juni för att ytterligare befästa de multinationella bolagens styre. De må vara oense om formerna för slutmålet - men de är alla överens om att de kapitalistiska storföretagen ska ha sista ordet i Europa. Deras ambition är att nå en överenskommelse mellan de stora, imperialistiska EU-staterna om hur Världshandelsorganisationens nyliberala diktat ska bli allenarådande inom unionen. De diskuterar också hur EU ska kunna införliva länderna i Östeuropa utan att riskera stabiliteten och utan att ge östeuropeiska arbetare samma rättigheter och samma levnadsstandard som det nuvarande EU:s arbetare.

STOPPA TOPPMÖTET!

Men den 15-16 juni kommer att bli mycket mer. De två dagarna kommer också att fyllas av protester mot den politik som förs av EU-regeringarna och deras av ingen valda kommission. Den objektiva uppgift som arbetarrörelsen i Europa står inför är att sätta stopp för detta imperialistiska toppmöte. Inte bara Europas utan också den övriga världens arbetare, kvinnor, ungdomar och andra förtryckta och utsugna har allt intresse av att detta möte berövas sin demokratiska fasad, att det omringas av kraftfulla protester, att vi gör klart för dem vilka våra krav är, att vi är fast beslutsamma att genomdriva våra krav och att det - om styrkeförhållandena så tillåter - stoppas.

VARKEN SVENSK ELLER EUROPEISK IMPERIALISM!

Vägen framåt för det antikapitalistiska och antiimperialistiska motståndet ligger inte i att hävda den svenska borgerliga nationalstatens oberoende. Ett formellt oberoende kapitalistiskt Sverige kommer, enligt marknadens logik, att tvingas till drakoniska åtgärder mot välfärdsreformerna och de demokratiska fri- och rättigheterna. Särskilt i ekonomiska nedgångsperioder kommer kampen på världsmarknaderna hårdna. För att säkra sina profiler måste varje nations kapitalister försöka att minska "sina" arbetares del av vinsten. Det svenska kapitalet och dess nationalstat är inte alls bättre än EU:s, USA:s eller Japans. Att säga "Nej till EU/EMU" eller "Sverige ut ur EU" innebär att göra valet mellan pest eller kolera. Lösningen ligger i arbetarrörelsens oberoende internationella kamp för sin egen klassbaserade lösning - ett arbetarstyrt Europa i en socialistisk värld. På vägen dit måste vi ta kamp för våra grundläggande rättigheter. Mer resurser till skola, vård och omsorg. Ned med Schengenvalet - för öppna gränser!

Bort med alla antifackliga lagar! Stäng kärnkraftverken!
Inte ett öre, inte en person till EU:s försvar!
Mot diskriminering av sexuella minoriteter!
För de förtryckta nationernas rätt till självbestämmande!
Sex timmars arbetsdag!
Nej till privatiseringar och nedskärningar!
Organiserat självförsvar mot fascistiskt våld!

INTERNATIONALISM

Arbetarmakt och vår internationella organisation FRKI kommer att aktivt delta i protesterna mot toppmötet. Vårt främsta syfte är att delta i samlandet av alla internationalistiska krafter som vägrar underkasta sig det val som kapitalismen försöker tvinga oss till - för den europeiska imperialismen eller för den svenska imperialismen. För oss handlar det inte om Sverige mot EU, utan om arbetarklassen och de förtryckta överallt mot världsimperialismen. EU är bara en av imperialismens

många institutioner. Vi deltar i de Vita Overallernas inträngningsaktion den 15 juni (mer info om den finns på vår hemsida).

Vi uppmanar dig att marschera med oss i Göteborg! Kontakta oss redan nu för att delta i kampanjen! arbetarmakt@arbetarmakt.com

[Arbetarmakts manifest inför Göteborgsprotesterna finns att läsa på www.arbetarmakt.com/amgbg.html]

Facklig appell från FRKI inför EU-toppmötet i Göteborg

Den 15 och 16 juni kommer EU:s regeringschefer att sammanträda i Göteborg. Deras mål är att fullborda "liberaliseringen" av av hela den europeiska ekonomin. Deras dagordning är huvudsakligen densamma som den som gällde när Världshandelsorganisationens (WTO) och Världsbanken sammanträdde i Seattle, eller Världsekonomiskt forum i Melbourne, eller Internationella valutafonden (IMF) i Prag, eller mera nyligen "Amerikanernas råd" i Quebec. Inom EU Är de högst prioriterade planerna:

- * att påskynda privatiseringarna genom fortsatta "avregleringar" av energi-, telekommunikation- och transportsektorerna och lagstiftning för att öppna upp den offentliga sektorn för konkurrerande anbud.

- * att "se över pensioner och hälsovård" för att åstadkomma "bestående utveckling", vilket i verkligheten betyder avveckling av statliga pensionssystem till förmån för privata försäkringsbolag.

- * att skapa en integrerad inre finansmarknad, vilket kommer att uppmuntra ökad centralisering av kapitalet - på bekostnad av arbeten och arbetsvillkor.

Utåt vill de befästa greppet om Östeuropa genom att binda all hjälp och alla investeringar till ett accepterande av EU:s standard. I praktiken betyder detta att man låter de multinationella företagen fullborda utplundrandet av varje lands tillgångar. Samtidigt - fastän de stora kapitalägarna kommer att tillåtas att flytta investeringarna från land till land i deras jakt på profit - kommer arbetarna i Östeuropa och det globala "Syd" att bli noggrant kontrollerade, endast insläppta i EU om de har ett yrkeskunnande som kan exploateras.

Som aktiva fackliga medlemmar tror vi att EU:s planer, precis som WTO:s, Världsbankens och IMF:s måste bekämpas vid varje tillfälle. Våra arbeten, anställningsvillkor och -rättigheter kan inte försvaras genom allianser med EU eller dess medlemsstater, utan endast emot dem. Inte heller finns det någon framtid i allianser med "patriotiska" småskaliga kapitalister som helt enkelt är rädda för internationell konkurrens. Det mest effektiva försvaret kommer att ske genom förenad handling i hela Europa. Vi kräver en förbättring av alla rättigheter och arbetsvillkor upp till den nivå som de har som har det bäst, i öst såväl som i väst. Lagar som diskriminerar arbetare ifrån Östeuropa underblåser bara nationalism och rasism över hela kontinenten och innebär skapandet av en reserv av billig arbetskraft, som utgör ett hot emot lönerna överallt.

Demonstrationerna i Seattle, Melbourne, Nice och Quebec har spelat en viktig roll när det gällt att uppmärksamma arbetarna på de faror som hotar dem. De har betonat behovet av enighet mellan arbetarna i den så kallade "första världen" eller det "globala Nord" och de i de länder som kämpar emot invalidiserande skuldbetalningar och IMF:s påtvingade åtstramnings- och privatiseringsprogram. Men i var och en av dessa massiva demonstrationer har fackföreningarna organiserat sig åtskilt ifrån andra rörelser som protesterat mot de stora kapitalistiska företagen och deras stater. Vi anser att detta har varit ett misstag och de mest framgångsrika demonstrationerna har varit de där denna uppdelning har övervunnits, mest tydligt framträdande i Seattle, Melbourne och Quebec.

Vi uppmanar därför alla fackliga aktivister över hela EU och utanför att organisera inför demonstrationen i Göteborg den 16 juni mot de planerade attackerna på arbeten, arbetsvillkor och sociala och medborgerliga rättigheter i EU och solidaritet med alla arbetare som kämpar för att försvara sina intressen över hela världen.

Arbetare i alla länder, förena er!

Delta med de Vita Overallerna på EU-toppmötet den 15 juni: Stoppa nyliberalismen! Öppna gränserna!

Dagen för EU-toppmötets öppnande - den 15 juni - kommer J15 att gå av stapeln. Det är en massaktion riktad direkt mot toppmötet. Aktionen har många arrangörer men en gemensam nämnare: att protestera direkt mot toppmötet. Arbetarmakt kommer att delta i J15 och uppmanar andra att göra detsamma: låt inte imperialismens representanter öppna sitt möte i lugn och ro! Ett av de största initiativen i samband med J15 kommer de Vita Overallernas initiativ att vara. Bakom det står främst Globalisering Underifrån i Sverige och Ya Basta! i Finland och Italien. Syftet med initiativet är att tränga igenom polisens avspärrningar och komma fram till toppmötet - utan att tillgripa våld. I täten för actionen kommer hundratals aktivister klädda i vita overaller - en symbol för de osynliggjorda och utdefinierade i samhället - att marschera. För att undvika skador är de klädda med skyddsutrustning. Bakom dem samlas alla som vill delta i protesten utan att konfronteras med polisens våld. Här kan och kommer alla som vill protestera i internationalismens tecken att delta.

De båda huvudparollerna för initiativet är: Öppna gränserna - mot Schengen och EU:s murar mot flyktingar, för rätten till asyl, samt Stoppa nyliberalismen - mot de ökade orättvisorna och den högervridna världsordningen. Alla är dock välkomna att delta i actionen med sitt eget budskap. Tanken är att de Vita Overallernas initiativ skall symbolisera det förtryck större delen av mänskligheten lever under i dag: imperialismens ombud isolerade och inneslutna i ett bevakat fort, utanför och utestängda finns de breda folkmassorna - flyktingarna, fackföreningarna, ungdomen och kvinnorna.

Arbetarmakt och våra internationella kamrater i Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International - FRKI, kommer att delta i de Vita Overallernas initiativ under vår främsta paroll: Varken svensk Eller europeisk imperialism - för ett arbetarstyrt Europa!

Vill du veta mer om J15 och de vita overallerna? Vill du delta? Kontakta adresserna nedan, där finns information om tider, platser, transport, priser och så vidare:

www.motkraft.net/gu
www.valkohaalarit.org
arbetarmakt@arbetarmakt.com
gu@motkraft.net

Slutreplik i palestinadebatten

I nyhetsbrevet har vi publicerat en debatt mellan Rättvisepartiets ordförande Per-Åke Westerlund och Arbetarmakt om synen på Israel/Palestina-frågan. Vi publicerar här vad vi antar skall betraktas som Westerlunds slutreplik och vår avslutande replik.

PER-ÅKE WESTERLUND, RÄTTVISEPARTIET SOCIALISTERNA: "PALESTINA IGEN

Jag håller inte med John Andersson att de debatter vi har är en "holmgång". Det mesta av den skåpmat han nu vädrar en gång till har redan besvarats. Debatten finns på www.socialisterna.org/rs/index.html.

Den som vill ha en aktuell analys av palestiniernas kamp och Israels krigshandlingar kan läsa en ny längre artikel i Offensiv (på nätet på onsdag 25 april).

Debatten med JA/Am har framför allt handlat om två teman. På båda dessa områden har JA i sitt senaste inlägg gett deras linje en ny tolkning.

1. Arabstaterna: I sitt första uttalande krävde Am "För ovillkorligt och omedelbart stöd av de omgivande arabstaterna för intifadan!". Nu skriver JA att "arabledarna varken kan eller vill uppfylla de arbetande massornas rättmätiga krav".

2. Situationen i Israel. I JA:s tidigare replik påstod han att "industri och transporter drivs i hög utsträckning av fackföreningsrörelsen Histadrut eller kibbutzerna". I sitt nya inlägg medger han att detta var "tidigare". Det är åtminstone ett litet steg till att erkänna 90-talets privatiseringar och växande klassklyftor i Israel, en faktor som Am hittills missat.

Några ord om en ny fråga JA tar upp. Våra kamrater gav kritiskt stöd till Am Ehad när partiet bildades av fackliga ledare och förde fram förslag till plattform etc. Det var då fortfarande en öppen fråga vad partiet skulle utvecklas till.

Skälet till att våra kamrater lämnade partiet var att partiet förblev helt och hållet toppstyrt och parlamentariskt, och snabbt gick högerut. Idag är partiet med i Sharons koalitionsregering. JA, liksom Am i övrigt, släpar efter händelseutvecklingen och har i traditionell Am-stil nu läst partiets program. Hans slutsats är det är ett problem att partiet "inte anger om det kommer att vara sionistiskt eller ej" - långt efter att praktiken avgjort frågan om detta parti.

Per-Åke Westerlund"

JOHN ANDERSSON, ARBETARMAKT: "WESTERLUND PICKAR FANTASIFOSTER

Under en tid har det förekommit en debatt mellan Arbetarmakt och Rättvisepartiet Socialisterna om Israel-Palestinafrågan. RS har i sin tur utvidgat den till att gälla Arbetarmakts hela politik [se www.arbetarmakt.com/rs-am.html]. Det är enormt avslöjande att studera det sätt på vilket RS rent tekniskt har fört debatten på.

Det inleddes med att RS gjorde en exposé över hela den svenska vänsterns förhållningssätt i Palestinafrågan, som publicerades i Offensiv och därefter lades ut på Internet. Detta följdes upp med ett svar ifrån Arbetarmakt, publicerat i vårt nyhetsbrev. Där erbjöds RS dessutom replikrätt, om de så ville. Per-Åke Westerlund nappade på erbjudandet och hans svar togs in i vårt nyhetsbrev. På detta lämnades ett nytt svar ifrån AM, de här gången författat av mig. Westerlund svarade på nytt, men den här gången skickades inte svaret i förväg till oss, utan publicerade det bara på RS hemsida. Samtidigt sammanställde RS debatten i en särskild spalt under Teman. Mitt andra svar publicerades även det i Nyhetsbrevet, men detta har RS ännu inte infört i deras sammanställning av debatten mellan AM och RS. Istället kom Westerlund bara med ett kort och avmätt svar, som infördes på deras debattsida och sådana försvinner ju med tiden av sig själv eller raderas av webmastern. Det verkar som om RS definitivt önskar avsluta den här debatten och det med retroaktiv verkan...

Inläggen ifrån Arbetarmakts sida har betonat de programmatiska och principiella frågorna, men sådan "skåpmat" ogillar Per-Åke Westerlund högljutt. "Program? Principer? Men sådant är ju jätteurklämt! Aldrig kommer RS att låta sig tyngas ned av sådant!" Vi kan vara säkra på att RS istället håller fast vid den inslagna, "framgångsrika", linjen och fortsätter att rapportera i all evighet om sina nya rekord. Om t.ex. Offensivs nya prenumerant Kronblom i Kråkvinkel, som med glädje intygar att RS tidning är mycket bättre än Arbetarmakts, eftersom den är tryckt på ett mycket mjukare papper, som inte skaveri ändan så fruktansvärt... Westerlund påminner mest om ordspråkets blinda höna, alltså den som också lyckades hitta ett korn - fast med den skillnaden, att Westerlunds korn bara är fantasifoster! Jag har studerat hans påståenden om och om igen, men fortfarande imponerar de inte. I den trotskistiska traditionen är metoden med "övergångskrav" väl etablerad. Å ena sidan gäller det att formulera krav utifrån de principier vi står för, å andra sidan utifrån det medvetande som de arbetande klasserna har i vid ett givet tillfälle. Bland de arabiska arbetande massorna, såväl inne i Palestina som utanför, är kravet på "ovillkorligt och omedelbart stöd av de omgivande arabstaterna för intifadan" centralt.

Det är enkelt för oss i Arbetarmakt att påvisa att detta är inget annat än hopplösa illusioner, eftersom de sittande arabledarna bara är en samling skurkar. Men istället för att bara rynka på näsan åt den enorma okunnighet som de förtryckta massorna uppvisar, så tar vi istället fasta på deras illusioner och går in för att avslöja dem på ett konstruktivt sätt. Men för RS, för vilken principer som sagt bara

är skåpmat, så är idén om "antiimperialistisk solidaritet" uppenbarligen helt obegriplig, eftersom den bara innebär svårigheter att sälja tidningar...

Det andra "korn" Westerlund påstår att han hittat gäller fackföreningsrörelsen Histadrut nuvarande maktställning. Visst är det sant att dess ekonomiska makt minskat ifrån att vara absolut för en 40-50 år sedan till att bara vara relativ idag. Men fortfarande är dess makt enorm och omfattningen av privatiseringarna har i många fall varit marginell. När privatiseringarna drabbade bussbolaget Egged så inskränktes detta till att gälla fyra (4) procent av busslinjerna, vilket gav upphov till en del syrliga kommentarer ifrån nyliberala privatiseringsfanatiker.

Vidare är det sant att klassklyftorna ökat påtagligt sedan 1967, främst genom den påtagliga tillväxten av en "nyrik" borgarklass. Men klassklyftor är inget nytt för Israel. Före 1967 styrdes landet av den ifrån Östeuropa härstammande aschkenasiska arbetararistokratin. Sedan fanns det en underklass bestående av de "orientaliska" judarna ifrån Afrika och Asien, som länge levde i samhällets periferi utan någon politisk makt och i undermåliga bostäder eller rent av i tält. Längst ner fanns dock de "israeliska araberna", som länge var utestängda ifrån de förmåner som var tillerkända judar och som fram till 1966 styrdes direkt av militären.

Westerlund framstår enbart som en klassisk "ekonomist". Han försvarar intensivt den kollektiva egendomen gentemot privatiseringar och detta är naturligtvis helt riktigt. Men han undviker noggrant att diskutera ett annat problem, nämligen att denna kollektiva egendom enbart var till för att gynna den aschkenasisk-judiska arbetararistokratin. De orientaliska judarna, för att inte tala om araberna, var i väldigt hög grad utestängda ifrån de förmåner som följde av den kollektiva och fackföreningsägda egendomen.

Det är därför föga förvånade, att det är det israeliska samhällets gamla underklasser, de orientaliska judarna och de israeliska araberna, som sett mest positivt på privatiseringstendensen. De orientaliska judarna kan i regel arabiska och deras kultur är i hög grad arabiskt influerad. Innan de kom till Israel hade de i regel varit hantverkare eller köpmän, alltså småborgare. Sedan 1967 har de utnyttjat möjligheterna att anställa palestinier ifrån de ockuperade områdena i sina företag. Här finns också många av den "nyrika" borgarklass, som vuxit fram under de senaste 34 åren.

Araberna i Israel levde före 1967 i hög grad isolerat ifrån den judiska befolkningen. Många var småbönder, mindre hantverkare och lokala köpmän. De israelisk-arabiska ekonomin var primärt inriktad på att försörja den egna befolkningen, i mindre skala inriktad på utländska turister och endast marginellt på samröre med den judiska befolkningen. Privatiseringen av den kollektiva judiska egendomen har, åtminstone teoretiskt sett, inneburit att även palestinier kunnat få tillgång till produktionsmedel som den tidigare varit utestängda ifrån.

Den paradoxala situationen har alltså uppstått, att medan många i Israel helt enkelt kräver ett totalt inreseförbud för palestinier över "den gröna linjen", så står många småföretagare vid avspärrningarna och försöker övertyga den israeliska armén om "att mina arbetare är snälla och inte våldsamma", eftersom produktionen annars står stilla!

Per-Åke Westerlund hälsar, att RS/CWI inte ger något kritiskt stöd åt Sharons regering. Nå, detta var väl goda nyheter! Uppenbarligen var detta - att RS broderparti gick in det blivande regeringspartiet Am Ehad - en väldigt öm tå som jag råkade trampa på, eftersom Westerlund reagerade så surt. Han raljerar över att jag "släpar efter händelseutvecklingen och har i traditionell Am-stil nu läst partiets program".

Sanningen är den, att jag som vanlig förvärvsarbetare och pendlare har haft oerhört begränsat med tid över för att bevaka olika samhällsfrågor i allmänhet och Maavak Sozialistis agerande i synnerhet. Jag studerade MS hemsida för att försöka få reda på mera exakt om vad de hade gjort - fast någonting om att man numera tagit avstånd ifrån Am Ehad stod där inte. Men eftersom RS och CWI är helt allergiska emot såväl program som principer, så är det väl logiskt att såväl utvärderingar som självkritik helt saknas...

Det är naturligtvis helt riktigt att vara observant på utbrytningar ifrån Histadrut, men partisprängningar är ingenting ovanligt inom vänstersionismen. Inte heller är det ovanligt, att man går åt höger heller. Det gjorde både David Ben-Gurion som Moshe Dayan tidigare: Ariel Sharon trodde man en gång i tiden skulle gå in i det vänstersionistiska Mapam. Man måste alltid räkna med,

även när det gäller "fackliga ledare", att de håller sig kvar inom de ramar sionismen satt upp. I år deltog Maavak Sozialisti i den "röd-gröna förstamaj-demonstrationen" i Nasaret. Inte nog med det: demonstranterna "sjöng Internationalen på hebreiska", rapporterade Offensiv. Så tuttinuttigt då! Kanske man samtidigt skulle tala om, att arrangör av denna "rödgröna röra" var det israeliska kommunistpartiet, som tidigare var så gammalstalinistiskt, att man 1991 stödde kuppledarna som avsatte Gorbatsjov. Fast det ledde till att partiets ledare Meir Vilner och Tawfik Taubi senare tvingades att avgå, när kuppen slog ner.

Meir Vilner var en av undertecknare 1948 av Israels självständighetsdeklaration. Uppenbarligen verkar IKP gå tillbaka till den tiden när man nu letar efter nya allierade, för inbjudna var också en rad vänstersionistiska grupper av typen Hashomer Hatzair, vilka uttryckligen är emot att Israel blir en "arabisk stat". Det var inte bara Internationalen man sjöng, många viftade med israeliska flaggor också...

John Andersson"